

பழையனார்ச் சகோதரர்கள்

டி.பி. சென் குப்தா
இலிபங்கள் : கமந்தோ சென் குப்தா

பழையனூர்ச் சகோதரர்கள்

டி.பி. சென்குப்தா

ஓவியங்கள்

சுமந்தோ சென் குப்தா

தமிழாக்கம் : சு.கி. ஜெயகரன்

வெளியீடு:

சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை-1

பழையனார் எனும் ஊரிலே, கதிரவன், சந்திரன் என்ற இரு சகோதரர்கள் வாழ்ந்தனர். இணைபிரியாத தோழர்கள் போல ஒருவரை ஒருவர் நேசித்தனர். கதிரவன், வலதுகைப் பழக்கம் உடையவன், எனவே தனது வலது கையால் எழுதுவான், ஆனால் சந்திரனோ இடது கைப்பழக்கம் கொண்டவன், இடதுகையால் எழுதுவான், சாப்பிடுவான். ஒருவர் கைப்பழக்கத்தை ஒருவர் கேலி செய்ய சில சமயங்களில் இவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்படும்.

கதிரவன் வலது கையைப் பயன்படுத்துவதே சரி என்றும் இடதுகைப் பழக்கம் தவறு என்றும் எண்ணினான். யார் செய்வது சரியென்று அவ்வப்போது அவர்கள் வாக்குவாதம் செய்வதுண்டு. சில சமயங்களில் வாக்குவாதம் முற்றி கைகலப்பில் முடிவதும் உண்டு. கதிரவன், சந்திரனை வலது கையால் அடிக்க, சந்திரன், கதிரவனைத் தன் இடது கையால் அடிப்பான்.

ஆனால் இந்த சண்டை அதிக நேரம் நீடிக்காது. சண்டையை நிறுத்தி கதிரவன், சந்திரனைத் தன் வலது கையால் அணைத்துக் கொள்வான். சந்திரன் தன் இடது கையால் கதிரவனை அணைத்துக் கொள்வான். இருவரும் கைகோர்த்து நடந்து, சிரித்துப் பேசி மகிழ்வர்.

வருடங்கள் பல கடந்தன. கதிரவனும், சந்திரனும் வளர்ந்து பெரியவர்கள் ஆனார்கள். தாம் குடியிருந்த பகுதிகளை ஆட்சி செய்ய ஆரம்பித்தனர். அவ்வப்போது வாக்குவாதம் செய்து சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டாலும்கூட ஒருவரை ஒருவர் நேசித்தனர். அவர்களில் வலது கை, இடது கைப்பழக்கம் கொண்ட வேறு சிலரும் இருந்தனர். கதிரவனும், சந்திரனும் சண்டையில் இறங்கினால், கைப்பழக்கத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு மற்றவர்களும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து சண்டை போட்டனர்.

இ

ப்படித்தான் ஒருநாள் கதிரவனும், சந்திரனும் தெருச் சண்டையில் இறங்க, சண்டை ஓயவில்லை. அப்போது தூர தேசத்தைச் சேர்ந்த டாம் டாம், எனும் கெடுபுத்திக்காரன் ஒருவன் வந்தான். 'ஏன் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டு ஒன்றாக வாழ்கிறீர்கள். நீங்கள் தனித்தனியாக வாழ்வதே நல்லது' என்று ஏதோ சகோதரர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டவன்போலப் பேசினான். சகோதரர்களும் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளைப் பிரித்து இடையில் ஒரு தடுப்புச் சுவரை எழுப்பினர்.

சுதிரவன் வாழ்ந்த பகுதிக்கு பழையூர் என்றும், சந்திரன் வாழ்ந்த பகுதிக்கு புதூர் என்றும் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன. வலதுகைப் பழக்கம் கொண்ட ஁னைவரும் பழையூர் பகுதிக்குச் சென்றனர். இடதுகைப்பழக்கம் கொண்டவர் ஁னைவரும் புதூர் என்ற பகுதிக்குக் குடி புகுந்தனர். இரு பகுதிகளிலும் குடும்பங்கள் பெருகின. ஒரு சுவாரஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால் வலதுகைப்பழக்கம் கொண்டவரிடையே சில இடதுகைப்பழக்கம் கொண்ட குழந்தைகளும், இடதுகைப் பழக்கம் கொண்ட குடும்பங்களில் சில வலது கைப் பழக்கம் கொண்ட குழந்தைகளும் இருந்தன.

அ

தே நேரத்தில் டாம் டாம் அவ்வப்போது பழையூர், புதூர்ப் பகுதிகளுக்கு வந்தான், வந்து கதிவனிடம் 'நீ சந்திரனிடம் கவனமாக இருக்க வேண்டும்' என்பான். ஒரு சமயம், 'உன்னை அவனிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள உனக்கு வலது கையால் பயன்படுத்தும் உண்டி வில்லைக் கொடுக்கிறேன்' என்று கூறி அநியாய விலைக்கு அதைக் கதிரவனிடம் விற்றுச் சென்றான்.

அ தேபோல அங்கிருந்து சந்திரனிடம் போய், 'நீ கதிரவனிடம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவும். உன்னை அவனிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள இடதுகையால் பயன்படுத்தும் உண்டி வில்லை உனக்கு கொடுக்கிறேன்' என்று கூறி கதிரவனிடம் விற்பது போன்ற உண்டி வில் ஒன்றைக் கொடுத்து அதற்கு அதிகப் பணம் வாங்கிச் சென்றான்.

உ

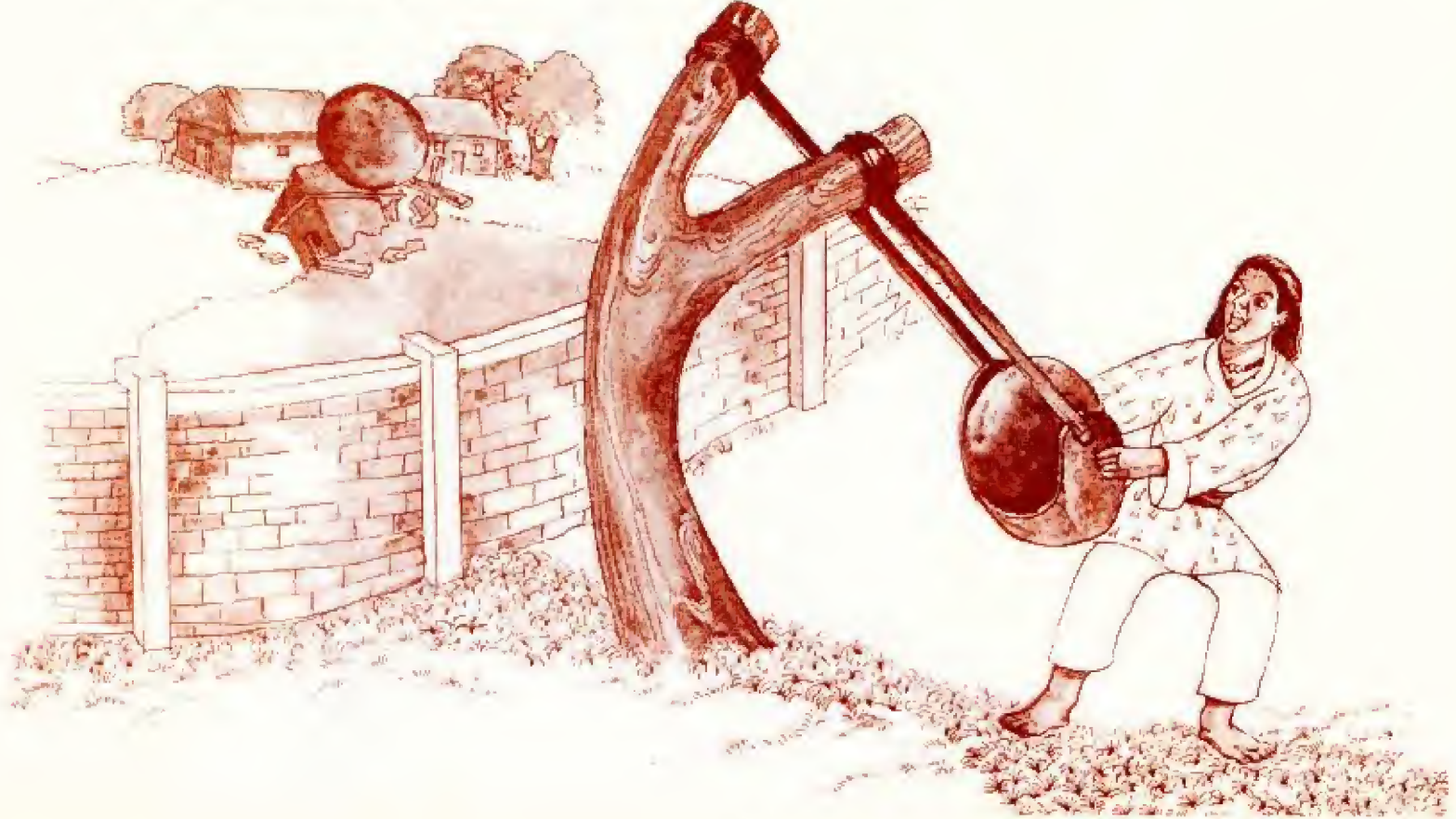
ண்மையில் உண்டி விற்களில் வலதுகை உண்டிவில், இடதுகை உண்டிவில் என்று ஒன்றும் கிடையாது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லா உண்டிவிற்களும் ஒரேவகைதான், வெவ்வேறு என்று சொல்லுவது ஏமாற்று வேலைதான்.

உண்டிவில் கிடைத்த மகிழ்ச்சியில் கதிரவன், பிரிவுச் சுவருக்கு அருகில் நின்று பெருமையுடன், சந்திரன் பார்க்குமாறு அதை தூக்கிப் பிடித்தான். சந்திரனோ, தான் அதைப் பார்க்காதது போல நடித்தான். கதிரவனோ விட்டுக் கொடுக்காமல் சந்திரன் பார்வையில் படுமாறு தன் உண்டிவில்லை வைத்தான்.

அந்நிய தேசம் ஒன்றிலே சாம்சும் எனும் ஒரு வியாபாரி இருந்தான். அவன் ஆயுதங்கள் செய்து விற்றுக் கொண்டிருந்தான். சாம்சும் கதிரவனுக்கு, பெரிய கற்களை எறியக்கூடிய பெரிய உண்டி வில் ஒன்றை, செய்து விற்றான். இந்த உண்டி வில்லால் எறியப்படும் கனமான பெரும் கற்கள். வீடுகளின் மீது விழுந்து அவற்றை முழுவதுமாக அழித்துவிடும் சக்தியுடையவை.

இ

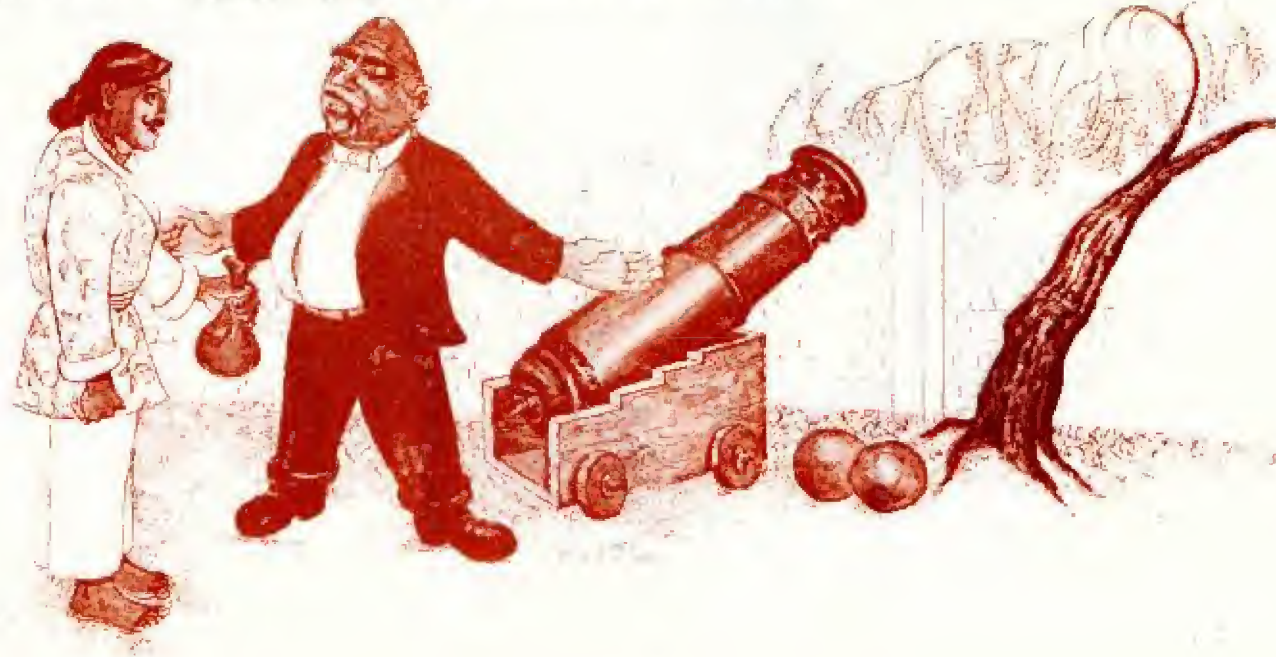
து கிடைத்ததில் கதிரவனுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. மகிழ்ச்சிக் களிப்பால் தன் ஹீக்காவைப் புகைக்க ஆரம்பித்தான். புகைத்தவாறே பாட ஆரம்பித்தான்.

‘நான் கதிரவன், கதிரவன், கதிரவன்
சந்திரன் ஒரு கிறுக்’
கிறுக் என்றால் கிறுக்கன் என்று பொருள்.

இ

ந்தப் பாட்டைச் சந்திரன் கேட்டு மனவருத்தம் அடைந்தான். எனவே இந்தமுறை டாம்பாமிடம் சென்று பேசினான். டாம்பாமோ தான் புதிய ஆயுதம் ஒன்றைத் தயாரித்திருப்பதாகச் சொன்னான். அதன் பெயர் 'பீரங்கி' என்று சொன்னான். இதின் வாயில் வெடிமருந்து இட்டு, பின் ஒரு பெரிய இரும்புக் குண்டையும் திணித்த பின், திரியில் தீ வைத்தால் வெடிமருந்து பற்றி எரிந்து, பீரங்கிக் குண்டை, வெகு தூரத்திற்கு வீசிவிடும் என்றான். 'அந்தக் குண்டு வீடுகளின் மீது விழுந்து வீடுகளையும், அதில் வாழும் மக்களையும் அழித்துவிடும்' என்றான் டாம் டாம். சந்திரன் அதிகப் பணம் கொடுத்து அவனிடமிருந்து ஒரு பீரங்கியை வாங்கினான்.

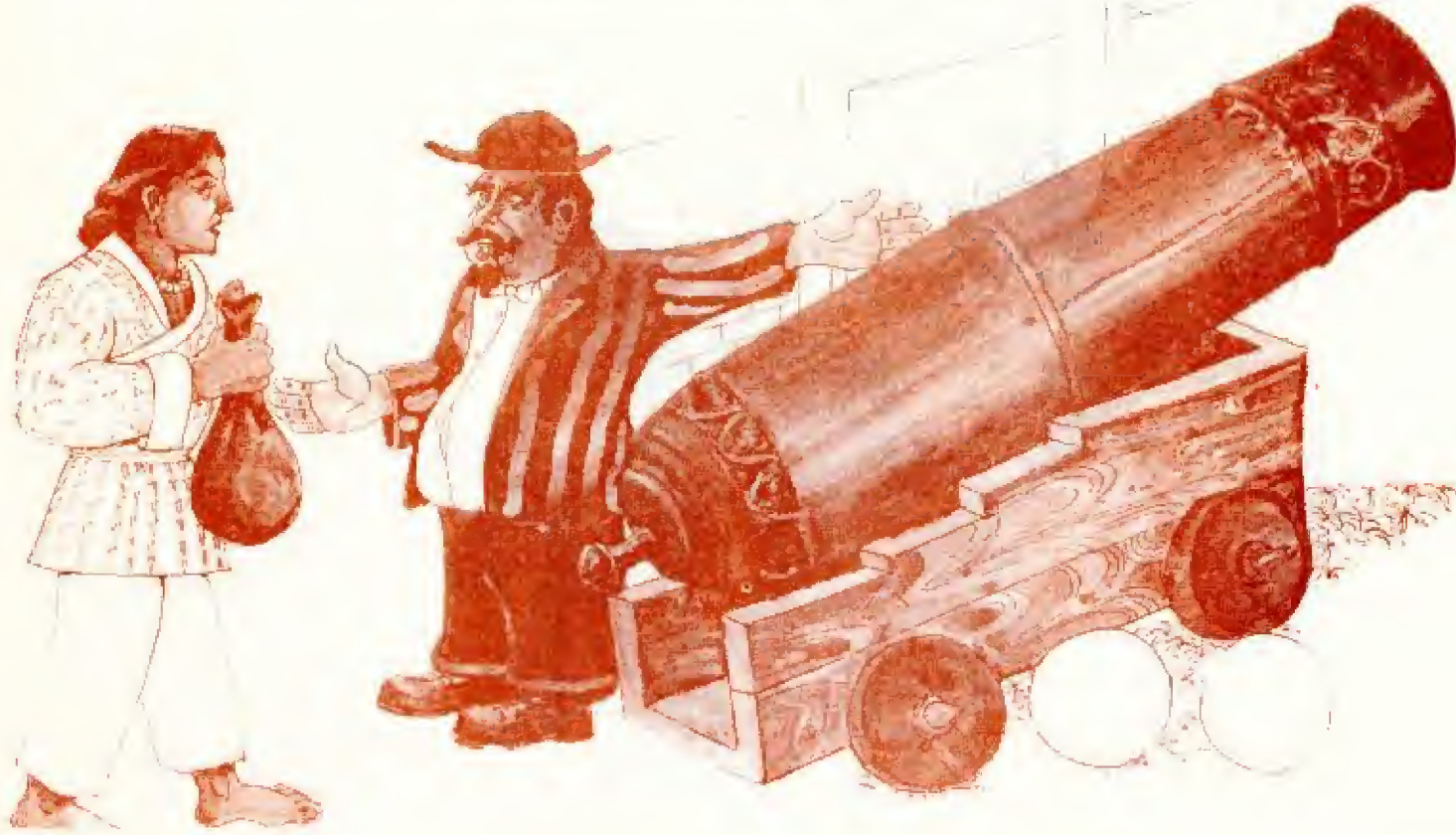

சுந்திரன் அந்தப் பீரங்கியைக் கொண்டுவந்து கதிரவன் வாழ்ந்த பகுதியைப் பிரித்த மதிலுக்கு அருகில், அவன் வீட்டைக் குறிபார்த்த நிலையில் வைத்து, அவன் கேட்கும்படியாகப் பரிகாசத்துடன் பாடினான்.

‘நான்தான் ராஜா, நானேதான் ராஜா
இருக்கிறது என்னிடம் பீரங்கி
கதிரவனிடம் இருப்பது உண்டி வில்’

க திரவன் அந்தப் பாட்டைக் கேட்டான். அவனுக்கு பீரங்கி என்னவென்று தெரியாது. உடனே சாம் சாமிடம் சென்று பீரங்கி பற்றிக் கேட்டான். சாம்சமோ, அவனுக்கு ஒரு பெரிய பீரங்கியை அதிகப் பணத்திற்கு விற்று, அந்தப் பீரங்கி எப்படி வீடுகளையும் ஆட்களையும் அழிக்கும் என்பது பற்றி விளக்கினான். கதிரவன், தான் வாங்கிய பெரிய பீரங்கியைத் தன் ஊருக்குக் கொண்டு வந்தான்.

இ

ப்படியே மாறி மாறி ஆயுதப் போட்டி தொடர்ந்தது. வலது கைப்பழக்கம் கொண்ட கதிரவனும், இடதுகைப் பழக்கம் கொண்ட சந்திரனும் ஒரு காலத்தில் ஒருவரை ஒரு நேசித்தனர். ஆனால் இன்றோ ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்தனர்.

காலம் செல்லச் செல்ல, இரு பகுதிகளைப் பிரித்த மதிலின் இரு புறமும் பீரங்கிகள், துப்பாக்கிகள் என ஆயுதங்கள் குவிக்கப்பட்டன. வலதுகைப் பழக்கம் உடைய சிப்பாய்களும் இடது கைப் பழக்கம் உடைய சிப்பாய்களும் அதற்கேற்ப, சீருடை அணிந்து மதிலின் இருபுறமும் காவல் காத்தனர்.

இ

ருபுறத்திலும் ஆயுதங்கள் வாங்கவும், சிப்பாய்களுக்கு கீருடையும், சம்பளமும் கொடுக்கவும் அதிகம் செலவானது. இதனால் கதிரவன், சந்திரன் இருவருமே ஏழைகளானார்கள். அதே நேரத்தில் ஆயுத வியாபாரத்தில் கொள்ளை லாபம் அடித்த டாம் டாமும், சாம்சுமும் பெரிய பணக்காரர்கள் ஆனார்கள்.

பழையூரையும், புதூரையும் பிரித்த மதிலின் ஒரு பகுதியில் விரிசல் கண்டு ஒரு பெரிய ஓட்டை விழுந்தது. பெரியவர்கள் எவரும் பார்க்காதபோது, ஒரு பகுதியில் இருந்த குழந்தைகள் அடுத்த பகுதிக்குச் சென்று அங்கிருந்த குழந்தைகளுடன் விளையாடி மகிழ்ந்தனர்.

பழையுருக்கும், புதூருக்கும் இடையே ஆயுதப் போட்டி வலுக்க
 அழம்பித்தது. அவர்கள் தனித்தனியாக டாம்டாமையும், சாம்சுமையும்
 சந்தித்து நாட்டையே அழிக்கவல்ல சக்திவாய்ந்த வெடிகுண்டுகள்
 செய்வது பற்றிய விவரங்களை அறிந்து கொண்டனர். இரு
 ஊர்க்காரர்களும் ஒருவருக்கு ஒருவர் தெரியாமல் இந்த சக்தி வாய்ந்த
 வெடிகுண்டைத் தயாரிக்கக் கடினமாக உழைத்தனர். ஒன்றாகக்
 கூடிக் களித்த சிறுவர்களுக்கு இதுபற்றி ஒன்றும் தெரியாது.

“இந்த வெடிகுண்டை
 நான் பழையூர் மேல்
 வீசினால் அது
 வெடித்து, சிதறி
 அனைவரையும்
 அழித்துவிடும். பூமி
 வெண்ணை போல
 உருகிவிடும்,”
 என்று கதிரவன்
 வீராவேசமாகக் கூற,
 பழையூர்ச் சிப்பாய்கள்,
 மக்கள் அனைவரும்
 கரகோஷம் செய்தனர்.

அ தேபோல சந்திரனும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தன் மக்களிடம் பேசினான். 'நாம் தயாரித்த இந்த வெடிகுண்டை, பழையூர் மேல் வீசினால் அப்பகுதி முழுவதும் உருகி அழிந்துவிடும். அங்குள்ள வலது கைப்பழக்கம் உடையவர் அவனைவரும் இறந்துவிடுவர். யாரும் பிறகு நம்மைப் பயமுறுத்தமாட்டார்கள். அங்கு பல ஆண்டுகளுக்கு புல் பூண்டு கூட முளைக்காது' என்றான். உடனே இடதுகைப் பழக்கமுடைய புதூர் மக்கள் அவனை ஆதரித்து உற்சாகக் குரல் எழுப்பினர்.

இரு ஊர்ச் சிறுவர்களுக்கும் இந்த விவரங்கள் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. மாலை நேரம் வந்துவிட்டால் இரண்டு ஊர்ச் சிறுவர்களும் பிரிவு மதிலில் உள்ள ஓட்டை வழியே புகுந்து, கூடி விளையாடினர். பழையூர்ச் சிறுவர்கள் தங்கள்வலது கையால், புதூர்ச் சிறுவர்களின் இடது கைகளைப் பிடித்துத் தமது அன்பைத் தெரிவித்தனர். பெரியவர்களின் செயலால் அவர்கள் குழப்படைந்திருந்தனர். “பூமி எப்படி வெண்ணெய் போல உருகும்” என்று எண்ணித் திகைத்தனர், பயந்தனர்.

பு தூரிலிருந்து வந்த சின்னான் என்ற சிறுவன், “பூமி, வெண்ணை போல உருகினால் நாம் அனைவரும் அழிந்து விடுவோம். நம் கைகள் அழிந்துவிடும், அப்புறம் இடதுகைப் பழக்கம் உடைய சிறுவர், வலதுகைப் பழக்கம் உடைய சிறுவர் என்ற வித்தியாசம் இருக்காது. நாமனைவரும் ஒன்றாகி விடுவோம்” என்றான். அப்போது புதூர்ச் சிறுமியான மாலா, “நாம் எல்லோரும் இறந்து விடுவோம் என்பது தெரியாதா?” என்றாள். அப்போது ஒரு சிறுவன் “நாம் எல்லோரும் சாகத்தான் போகிறோம், நான் இரண்டு நாட்களாகப் பட்டினி கிடக்கிறேன்” என்றான். அந்தச் சிறுவன், பழையூர்ச் சிறுவனா அல்லது புதூர்ச் சிறுவனா என்று யாருக்கும் தெரியாது.

சிறுவர்கள் ஒன்றாகக் கூடி விளையாடுவதை, கதிரவனும், சந்திரனும் தம் வீட்டுச் ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தனர். அதே சமயம் சில சிப்பாய்கள் சிறுவர்களைப் பார்த்து அவர்களைப் பிடிக்க விரைந்தனர்; ஆனால் கதிரவனும், சந்திரனும் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டு, இருவரும் தங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேவந்து உடைந்த, மதிலின் அருகே வந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தவாறு நின்றனர்.

பல வருடங்களுக்குப் பின் முதன் முறையாக அவ்வாறு நேருக்கு நேராகப் பார்த்தனர். அப்போது தாம் ஒன்றாக வளர்ந்து, விளையாடி, சிரித்துப் பேசி, ஒருவரை ஒருவர் நேசித்த காலத்தை நினைத்தனர் 'என்ன காரியம் செய்துவிட்டோம், இப்படி சண்டை போடலாமா? எவ்வளவு பெரிய தவறு செய்துவிட்டோம்' என்று கூறிக் கண் கலங்கினர். கதிரவனும், சந்திரனும் தமது இரு கைகளையும் நீட்டி ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக் கொண்டனர். 'நாம் நம்முடைய அயுதங்கள்

அனைத்தையும் அழித்து விடுவோம். முன்பு கூடி வாழ்ந்தது போல ஒன்றாக, அமைதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்வோம்' என்றனர். சிறுவர்களுக்குத் தாம் காண்பதையும், கேட்பதையும் நம்ப முடியவில்லை. பின்னர் மகிழ்ச்சியால் வாய்விட்டுச் சிரிக்க ஆரம்பித்தனர். இருபக்கம் உள்ள பெரியவர்களும் சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து சிரிக்க ஆரம்பித்தனர் ...

சிறுவர்கள் ஒன்று கூடி வட்டமாகக் கைகோர்த்து ஆடிப்பாடி
மகிழ்ந்தனர்.

துபோலவே பெரியவர்களும் சிரித்து மகிழ்ந்தனர். ஒழுப்பாடிக்
களித்தனர். வெறுப்புணர்வு நீங்கி எங்கும் அன்பு மலர்ந்தது.

**“நான் அன்பையே
பற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.
வெறுப்பு என்பதோ ஒரு பெரும் சுமை”**

- மார்ட்டின் லூதர் கிங்.

சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை - 625 001